

РЕШЕНИЕ

№ 2779

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1488** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.62, ал.3 ЗИНЗС, вр. чл. 145 и следващи от АПК.

Образувано по жалба на лишения от свобода Р. И. Д. - Затвора –С. – СБАЛЛС, лично и чрез адв. М. А.- САК - [населено място] ж.к. Л. бл. 517 вх. Д ет.3 ап. 127/ тел. 0888 522 267/ срещу Заповед № Л-517/29.01.2024г. на Главния директор на ГДИН, с която са отхвърлени молбите на жалбоподателя за преместване в Затвора [населено място], Затвора [населено място] и Затвора [населено място]

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Излагат се аргументи, че лишеният от свобода е с постоянен адрес [населено място], както и че семейството и близките на лишения от свобода, които го посещават в Затвора –С. също живеят на територията на [населено място]. Твърди се, че са били налице 62, ал. 1, т. 3 ЗИНЗС за преместването на жалбоподателя в Затвора в [населено място] или в Затвора в [населено място]. Излагат се аргументи за изключително тежко здравословно състояние- настъпили инфаркт и инсулт, както и други придружаващи заболявания. Иска се отмяна на оспорения административен акт. В съдебно заседание жалбата се поддържа от жалбоподателя лично и чрез адв. А..Иска се отмяна на административния акт. Разноски не се претендират. Жалбоподателят е заявил желание за преместване в Затвора –гр.Л..

Ответникът - Главния директор на ГДИН, се представлява от юрисконсулт Т., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Излага

подробни съображения в съдебното заседание.

Софийска Градска прокуратура се представлява от прокурор В., който изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора –С.. Първоначално изтърпявал наказанието си в Затвора [населено място], впоследствие е преместен в Затвора –гр.П.. През 2009г. е преместен в Затвора [населено място].

Жалбоподателят е бил значителен период от време в прекъсване изпълнението на наказанието и в отклонение. Същият е задържан в изпълнение на Европейска заповед за арест през месец януари 2016г. във Франция, конвоиран е в Затвора [населено място] на 15.04.2016г. Превеждан е многократно в СБАЛЛС в Затвора [населено място] за провеждане на лечение , проведена е и консултация в клиника за химиотерапия – СБАЛОЗ –С.. Лишеният от свобода Д. е отказал провеждане на изследвания за стадиране на онкологично заболяване.

През месец октомври 2018г. съпругата му М. Н. С. депозира молба за преместване на жалбоподателя в Затвора –гр.С., за да е по –близо до децата и семейството си, а също така и за да е под постоянно лекарско наблюдение в СБАЛЛС. Посочен е постоянен адрес в [населено място]. Няколко месеца след това, жалбоподателят отправя молба за преместване в Затвора [населено място].

На 28.11.2018г. жалбоподателят е преместен в Затвора [населено място].

Следват молби от жалбоподателя за преместване от Затвора [населено място] в Затвора [населено място], Тези молби са съпроводени от искане на съпругата му М. С. да бъде преместен в Затвора [населено място], за да се лекува и да е по –близо до децата си. Тези молби са уважени и е преместен в Затвора [населено място].

През ноември 2019г. жалбоподателят е подал молба за преместване в затвора [населено място].

През юли 2020г. отправя поредни молби за преместване в Затвора [населено място] или Затвора [населено място].

На 13.11.2020г. е преместен в Затвора [населено място]. Следват множество молби на жалбоподателя за преместване първоначално в Затвора [населено място], след това в Затвора [населено място], а през месец декември 2022г. е подал нова молба с искане да бъде преместен в Затвора [населено място].

През месец март 2023г. са подадени поредица от молби от жалбоподателя с искане да бъде преместен в Затвора [населено място] или [населено място].

През месец септември 2023г. подава отново молба до Гл.директор на ГДИН за преместване от Затвора [населено място] в Затвора [населено място] или в Затвора [населено място]. Последвал е мълчалив отказ на Главния директор на ГДИН, който е отменен с влязло в сила съдебно решение № 7847/14.12.2023г. по адм.дело № 10415/2023г. по описа на АССГ – 81 състав. Със същото съдебно решение /приложено по делото/, съдът е върнал преписката на Главния директор на ГДИН за произнасяне по молбата с изричен акт по чл.62 ал.3 от ЗИНЗС в установения в ЗИНЗС и ППЗИНЗС срок.

В изпълнение на съдебните указания е издадена Заповед № Л-517/29.01.2024г. от Главния директор на ГДИН, предмет на оспорване в настоящото съдебно производство.

В хода на съдебното производство от ответната страна са представени билети за

свиждане на Р. И. Д. (л. 104-116), въз основа на които се установява, че през 2023г. и до настоящия момент 03.2024г. е посещаван от М. Н. С., като само през месец 02. 2023г. М. С. е провела свиждане заедно с К. Г. Н..

По делото е приета административната преписка.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Оспореният отказ засяга права и законни интереси на жалбоподателя като адресат на същия. Жалбата е подадена в срок и от лице, притежавашо активна процесуална легитимация и интерес от оспорване, пред местно компетентния административен съд по местоизпълнение на наказанието, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество в съвкупност със събраните по делото доказателства и становищата на страните, съдът намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извърши пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Съгласно чл. 62, ал. 1 от ЗИНЗС, преместването на лишени от свобода от един затвор в друг е предоставено в правомощията на главния директор на ГДИН. Обжалваният отказ е постановен от териториално и материално компетентен орган – главен директор на ГДИН – гл.комисар И. Й.,

Оспореният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и в изпълнение на влязло в сила съдебно решение № 7847/14.12.2023г. по адм.дело № 10415/2023г. по описа на АССГ – 81 състав съдържа подробни мотиви, включително и извършена проверка относно постоянния адрес на съпругата на жалбоподателя, както и лицата, които го посещават редовно в Затвора [населено място].

Самият отказ за преместване е мотивиран с това, че жалбоподателят не е представил доказателства за промяна на постоянните адреси на лицата, които го посещават, не са представени документи в подкрепа на искането, обосноваващи промяна на адресите или поддържането на социални контакти с роднини и близки; извършена е проверка в изпълнение на разпоредбата на чл. 40а от ППЗИНЗС. Следователно е осигурена възможността на жалбоподателя да разбере мотивите на органа и да реализира правото си на обжалване.

При извършената от съда проверка относно спазването на нормативно установената процедура по издаването на акта, съдът не констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяната на акта като незаконосъобразен на това основание.

Настоящият състав намира, че отказът е в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби на ЗИНЗС и ППЗИНЗС.

Съгласно чл. 62, ал. 1 от ЗИНЗС преместването на лишени от свобода от един затвор в друг се извършва със заповед на главния директор на ГДИН в изрично посочени в 5 точки хипотези, а именно: 1. при включване в обучения, в курсове за придобиване на специалност, за повишаване на квалификацията или за работа – при изявено желание от лишения от свобода; 2. при настаняване на лечение в болнично заведение по лекарско предписание; 3. по молба на близките или на лишения от свобода при

промяна на постоянния адрес на семейството или на лицата, с които осъденият поддържа контакти; 4. по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служители или лишени от свобода - пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличие на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода; 5. при необходимост с цел съобразяване с изискванията на чл. 43, ал. 3 ЗИНЗС, в този случай се взема предвид и желанието на лишения от свобода.

По молба на л. св. преместването може да бъде реализирано единствено в хипотезите на т. 1 и т. 3, а по т. 5 – и съобразно желанието му. В останалите хипотези органът действа или по лекарско предписание (т. 2), или по предложение на началника на затвора (т. 4).

В случая, не са били налице основанията на чл. 62, ал. 1, т. 2 или т. 4 от ЗИНЗС. Не се установява и наличието на предпоставки по чл. 62, ал. 1, т. 1 или т. 5 от ЗИНЗС. С оглед събраните по делото доказателства съдът приема, че не са налице и материалноправните предпоставки по чл. 62, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС за преместването на оспорващия в друг затвор, по негово желание или по молба на неговите близки към датата на подаване на молбата.

На първо място, след тълкуване на нормата се налага извод, че преместване на основание чл. 62, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС може да бъде реализирано единствено при промяна на постоянните адреси на семейството или на лицата, с които осъденият поддържа контакти. В случая, оспорващият не представя доказателства и не твърди, че има такава промяна на адреси. Към жалбата е представено копие на личната му карта, видно от която същият е с постоянен адрес в [населено място], но това обстоятелство не е законово основание по смисъла на чл. 62 ал. 1 т. 3 от ЗИНЗС, което да обоснове преместването му в Затвора [населено място] или Затвора [населено място].

Видно от приложените билети за свиждане, редовни посещения и срещи с лишения от свобода Р. Д. е имала съпругата му – М. С..

Твърденията на жалбоподателя, че поддържа социални контакти с роднини – сестра му – Е. Д., живуща в [населено място], от която по делото е постъпила молба, както и чичо му Г. Д. П., от който също е постъпила молба, не се доказват. Напротив, в постъпилите молби се сочи, че предвид голямото разстояние между [населено място] и [населено място], сочените лица не могат да контактуват с лишения от свобода и това е причина да не го посещават в Затвора [населено място]. Следва да се посочи, че само по себе си наличието на роднини в дадено населено място не изпълнява изискванията на чл. 62, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС, за да се приеме за основание за преместване в друго пенитенциарно заведение. Според първата предпоставка в нормата, тези лица следва да са променили постоянните си адреси, но това не се твърди от оспорващия и не се доказва по делото. Втората предпоставка е лишеният от свобода да поддържа социални контакти с тези лица (арг. и от чл. 40а от ППЗИНЗС).

Не са ангажирани никакви доказателства от жалбоподателя, че освен от съпругата му същият поддържа социални контакти и с роднини, живущи в [населено място].

Напротив, от така представените от процесуалния представител на ответника билети за свиждане приоритетно и единствено са осъществявани и поддържани социални контакти със съпругата му М. С., която има постоянен адрес на територията на [населено място].

От друга страна, безспорен е факта, че в процеса на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ жалбоподателят е преместван многократно в различни места за лишаване от свобода –Затвора [населено място], Затвора [населено място], Затвора [населено място] и Затвора [населено място]. Причина за преместването е запазване на контакти с близки и роднини или възникнали конфликти и психологическа несъвместимост.

Предвид изложеното, преценката на административния орган, че не са налице предпоставките на чл.62 ал.1 т.3 от ЗИНЗС е обоснована и законосъобразна. Последният е съобразил и тежкото здравословно състояние на жалбоподателя, което обстоятелство не е спорно по делото.

Жалбоподателят е представил епикриза ИЗ № 16//16/01.01.2024г. от Вътрешно отделение на СБАЛЛС, видно от която жалбоподателят е с множество тежки хронично заболявания, обострящи се периодично- установена сънна апнея с дадени препоръки за ползване на апарат за неинвазивна белодробна вентилация. Установена НАП –едноклонова коронарна болест, захарен диабет при провеждане на инсулинолечение от 4 години, както и други заболявания подробно и обстойно посочени в медицинския документ.

Видно от съдържанието на цитираната епикриза, по отношение на жалбоподателя са взети навременни медицински мерки, осигурена му е консултация с медицински специалисти по повод на негови оплаквания и му е оказана медицинска помощ и лечение, именно на територията на [населено място].

Основателни са твърденията на юрисконсулт Т., че най –адекватната медицинска грижа при толкова тежко и обременено здравословно състояние може да бъде осигурена за жалбоподателя в пълнота единствено на територията на [населено място].

Предвид горепосоченото и доколкото в случая не се доказва наличието на нито едно от нормативно установените условия за преместване в друг затвор по заявено искане от лишения от свобода, законосъобразно компетентния административен орган е оставил без уважение молбата на Р. И. Д. за преместване в Затвора [населено място], Затвора [населено място] и Затвора [населено място].

По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ е законосъобразен, а жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По делото не се претендират разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, III-то отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на лишения от свобода Р. И. Д. – изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора –С. – СБАЛЛС, срещу Заповед № Л-517/29.01.2024г. на Главния директор на ГДИН, с която са отхвърлени молбите на жалбоподателя за преместване в Затвора [населено място], Затвора [населено място] и Затвора [населено място]

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване на основание чл. 62, ал. 3, изр. второ от ЗИНЗС.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

СЪДИЯ: